

MARIBORSKI

Političen list.

P. n. *Pravna list: Kujica*
Ljubljana

Naročnina znaša:

Z dostavljanjem na dom ali po pošti K 6'50 mesečno.
četrtletno K 19'50.

Če pride naročnik sam v uredništvo po list: Mesečno K 6'— Inzerati po dogovoru.

List izhaja vsak delavnik opoldne.

Posamezna številka stane 40 vin.

Uredništvo in uprava:

Mariborska tiskarna (Edm. Schmidova
ulica št. 4.)

Telefon uredništva št. 276, uprave št. 24.

Pred koalicijsko vlado?

LDU Beograd, 16. februarja. Presbiero javlja službeno: Gosp. Vesnić, poslanik kraljestva Srbov, Hrvatov in Slovencev, je dobil od Nj. Visočanstva regenta Aleksandra mandat, da se informira o možnosti sestave koncentracijske vlade. Nato je Vesnić konferiral s predsednikom začasnega narodnega predstavništva dr. Pavlovičem in s predsednikom ministrskega sveta v ostavki, Davidovičem.

Vesnić vrnil mandat.

Beograd, 16. februarja. Ker ni mogel priti Vesnić do sporazuma, da se sestavi koncentracijska vlada, je danes zvečer vrnil regentu mandat.

Odločilni trenutek v jadranskem vprašanju se bliža.

Wilson prekrižal Nittijeve račune.

London, 16. februarja. Z ozirom na Nittijevo izjavo, da se lahko svobodno razpravlja o jadranskem vprašanju, on pa da ostaja pri pariškem kompromisu ali pri londonskem paktu, se poroča iz dobro poučene strani, da je predsednik Wilson brzojavil v Pariz, da ne more odobriti niti pariškega kompromisa, niti londonskega pakta temveč da vstraja pri tem, da se ima v polnem obsegu izvršiti ameriški načrt. Ako bi zavezniški ministrski predstavniki tega ne sprejeli, zapuste ameriški zastopniki Pariz in prepuste zavezniške svoji usodi. Med Nittijem, Lloyd Georgejem in Millerandom so se vršili važni razgovori z ozirom na ta nastop Amerike. Nitti je po konferenci izjavil, da ni možno iti preko Amerike z ozirom na gospodarsko in finančno stanje Italije.

LDU Beograd, 16. februarja. Presbiero doznava iz Pariza: Nota, ki jo je pred-

sednik Wilson poslal francoski in angleški vladi, je povzročila občno osuplost. Italijanski listi kritizirajo brezobzirno to uporno zadržanje predsednika Wilsona v korist Jugoslavije in gredo tako daleč, da izjavljajo svoje mišljenje, po katerem Franciji, Angliji in Italiji ne bi bilo treba ozirati se na to noto in da bi mogle te države rešiti evropski problem brez ozirov na Zedinjene države. Ker pa so evropski zavezniki skoro popolnoma odvisni od Zedinjenih držav, glede financ in dobave, ti listi manj napadajo severne ameriške države, temveč le bolj osebno predsednika Wilsona ter si prizadevajo dokazati, da je Wilsonova osebna avtoriteta v njegovi državi enaka ničli, ker se mu ni posrečilo izposlovati, da bi Amerika ratificirala versaillesko mirovno pogodbo. Bilo bi nepravilno, ako bi generalizirali in rekli, da je tudi francosko časopisje navdušeno izreklo enako sodbo o predsedniku Wilsonu. Jasno je, da italijanski kritiki mrzijo predsednika Wilsona, ker vidijo, da se predsednik še vedno prikazuje kot branitelja pravice in da morajo zavezniške sile hote ali ne hote s tem računati. Listi pojmiyo, kakšne posledice bi nastale, ako bi se Zedinjene države eventualno umaknile z mirovne konference. Lloyd George in Millerand sta se napram italijanskemu ministrskemu predsedniku Nittiju obvezala, da se sedanjí pregovori v Londonu ne bodo prej prekinili, dokler ne bo rešeno jadransko vprašanje bodisi z nasiljem, bodisi s sprejemom londonskega dogovora ali da se sprejme od obeh strank kompromisni predlog. Nitti je sporočil Lloyd Georgeu in Millerandu, da bo dala Italija Dalmaciji ustave, ako se sprejme londonski dogovor in tako bo postala Dalmacija demokratska republika s takimi pravicami, kakor jih ima Kanada napram Angliji. S to obljubo namerava preslepiti one osebnosti v Franciji in Angliji, ki še vedno smatrajo, da bi londonski dogovor pomenil krivico za Jugoslavijo. Tako je bilo stanje pred Wilsonovo intervencijo.

Ko pa je predsednik Wilson nastopil z gorenjo zahtevo, je nastalo isto stanje, kakršno je bilo koncem decembra 1919, ko so Francija, Anglija in Zedinjene države izročile noto italijanskemu ministru za zunanje stvari Scialoju. Kakor trdijo razne vesti, sta baje Millerand in Lloyd George odgovorila Wilsonu, da bosta počakala njegovega odgovora, preden se bo sklenila končnoveljavná odločitev glede zadržanja Francije in Anglije v jadranskem vprašanju.

Komedija se nadaljuje.

Za pustni torek smo dobili najnovejšo vest: Vesnić, kot zastopnik opozicije, je dobil nalogo, naj sestavi koalicijski kabinet. To se pravi: kar se ni posrečilo dosednji vladi, naj se posreči opoziciji: sestaviti koalicijsko vlado. In zdaj bodo seveda demokrati in socialisti odklonili povabilo in bodo rekli, da ne morejo biti skupaj z ljudmi, ki so bili prej proti vladi. In če se Vesniću njegova naloga ne posreči, bo dobila mandat zopet Demokratska zajednica. Kako dolgo bo še trajala ta igra brez konca in kraja? Kako dolgo naj še trpi država pod temi poskusi? Kako dolgo naj nas smeši ta komedija pred vsem zunanjim svetom?

Spominjamo se pri tem na znano rusko bajko o čaplji in žerjavu. Čaplja in žerjav sta stanovala vsak na eni strani močvirja. Pa je prišel žerjav k čaplji in jo je snubil. Čaplja pa ni hotela in žerjav je odšel. Toda čaplja si je premislila in je rekla: Kaj bi sama na svetu? — in je šla snubit žerjava. Toda žerjav ni hotel in čaplja je užaljena odšla. Pa si je žerjav zopet premislil in je rekel: Kaj bi sam na svetu? — in je šel snubit čapljo. Čaplja pa ga zopet odklonila. Toda, ko je žerjav odšel, si je zopet premislila. »Zakaj bi ne vzela žerjava?« — je rekla in ga je šla snubit. Toda žerjav je bil ponosen in je rekel: »Ne maram te...« ko pa je čaplja odšla, mu je bilo žal in je rekel: »Zakaj bi ne vzel čaplje?« — in jo je šel znova snubit. Itd. Tako sta hodila in še hodita čaplja in žerjav z enega konca močvirja do drugega, vedno se snubita in se nikoli ne vzameta... To je lepa bajka za predpust in dobra šala za otroke — ampak to, kar se godi v Beogradu ni več šala — ampak bridka resnica.

Ruska bajka o čaplji in žerjavu je stvar za zabavo in kratek čas — mi pa živimo v resnih časih, ko bi se ne smeli šaliti s takimi stvarmi, kakor je parlament, vlada in država. Ako hodita čaplja in žerjav snubit drug drugega čez močvirje in se nikoli ne vzameta — skoraj gotovo nimata bolj važnega dela na svetu. Mi pa imamo v državi toliko važnega dela in na zunaj tako resen položaj, da moramo bridko obžalovati, da se uveljavlja taka »šala brez konca« v našem parlamentarnem življenju.

Posledice teh komedij čutimo vsi in povsod. Ta dolga »kriza« bo uničila naš državni kredit. Pokazala bo, da ne pridemo naprej iz svoje strankarske razcepljenosti

in naši sovražniki se bodo posmehovali naši enotnosti.

Predpust je končan, gospoda, končajte šale — čas je, da pridemo naprej. Dovolj je plesa in svatovanja, debat, pogajanj in obotavljanja — ljudstvo je šito te komedije — vsi želimo dela, reda, napredka.

Naš prvi parlament bo odnesel žalostno slavo, ki jo bo ohranila zgodovina: naj bi vsaj v teh zadnjih trenutkih pokazal, da ima resno voljo izpolniti svojo dolžnost.

Naša trgovina.

Proti trgovskemu stanu se je dvignila zadnji čas velika gonja, kakor da bi bil trgovec kriv današnje draginje. A pravi vzrok te je današnja kriza, ki jo trpi ves svet in ki je posledica dolgotrajne svetovne vojne.

Ni naš namen, ščititi one elemente, ki delujejo na nesolidni podlagi. Naša dolžnost pa je, braniti pred nepremišljenimi in krivičnimi napadi one trgovske kroge, ki delajo solidno, katerim se ne more očitati nobena nekorektnost in ki pravzaprav žrtvujejo mnogo, ako danes v teh neurejenih razmerah tržijo. Imajo li oni, ki v obče napadajo trgovski stan, sploh pojmo o velikanskih težkočah, s katerimi je danes združeno trgovsko poslovanje? Razmere, ki so bile pred vojno, so se danes zdatno spremenile. Takrat je bilo blaga v izobilju. Trgovski potniki so obiskali trgovce kar zaporedoma. Trgovec si je izbral blago doma in v kratkem ga je imel že tudi v prodajalni. Toda danes! Trgovec mora sam potovati v inozemstvo in še s kakimi težkočami! Potem kake ovire, predno dobi sploh kako blago, in kaj še le trpi in koliko časa to traja, predno spravi blago domov. Vedno naraščajoče cene, valutna razlika, izvozna in uvozna dovoljenja, visoka carina, transportne težkoče tam in doma, mazanje na različnih mestih, nazadnje pa še velike tatvine in druge nezgode. To so stvari, ki trgovcu ne delajo samo skrbi in truda, ampak ga tudi prisilijo do visokih izdatkov, in na ta način se podraži blago.

Posebno velike sitnosti pa dela dandanes trgovcu devizno in valutno vprašanje. Danes se kupi n. pr. na Dunaju blaga za 100.000 K v avstrijskem denarju. To blago se ne more

plačati tam, ampak pri Centralni upravi v Ljubljani in sicer v polnem znesku v jugoslovenskih kronah. Da je kurz v Avstriji tako padel, zato se je blago tamkaj kar za 100 % podražilo, in zato mora trgovec tukaj blago za toliko dražje prodati. Ako bi pa trgovec sam plačal blago na Dunaju po avstrijski valuti, prodajalo bi se blago lahko za današnjo polovično ceno. Variacija valute in kurza onemogočuje torej danes stalno kalkuliranje cen.

Trud, ki ga ima danes trgovec, je brezprimerno večji kakor pred vojno. Ako pa trgovec danes več zasluži kakor v normalnih časih, je treba uvaževati vse navedene neprimlikke in izgube.

Ako bi trgovci čakali, da bi merodajni faktorji napravili konec tem neznosnim razmeram, ne bi imeli danes nobenega blaga. Danes se ne doseže ničesar, ako trgovec sam ne posreduje pri nakupu in transportu. Vsled tega je dandanes trgovanje prava muka.

Opozarjati se pa mora, da se mnogo naprti danes na rame legitimnega trgovca, kar odpade pravzaprav na nove vojne trgovce, ki so prišli iz vseh mogočih stanov in vetrov in teh je nad 50 %. Pravi trgovec, ki ima srce za svoj narod in je važen faktor v državi, se ne protivi od oblasti določenim cenam, katerih namen je, uničiti verižništvo in navijanje cen. In taki trgovci lahko po pravici zahtevajo, da se jih ne označuje kot edine krivce današnje draginje. Zato se lahko upravičeno zahteva, da se uvažujejo vse težkoče, ki so danes brez trgovčeve krivde nastale pri trgovanju in ki podražujejo blago.

V. W.

Dnevne vesti.

Po naših gostilnah, kavarnah itd. najde človek vse mogoče nemške literarne in druge podobne liste, samo naših domačih slovenskih in drugih jugoslovenskih iščeš zaman. Nerazumljivo je, zakaj se ljudstvo napaja z različnimi nemškimi stvarmi, ki so nedogledno daleč za našimi po resni umetnosti stremečimi revijami. Kje je „Ljubljanski Zvon“? Kje „Dom in Svet“, „Svoboda“ itd.? Neka nemška kavarina ima vse te liste, ker je nemška, slovenskim seveda tega ni treba!

leta so prešla. In naenkrat je nastal tak čas, da se je takoj vse izpremenilo: iz sosednih hiš in dvorov so se začeli shajati hudobni, pijani razgrajaci, rjovelci so marseljezo in so začeli izganjati vse varuhe, pesterne in strežnice. Pograbili so ubogo deklico, vrgli so jo iz njenega vozička, rdečo ruto so ji dali na glavo in so rekli:

»Hodi lepo urno in veselo!«

Deklica je to poskusila: šlo je za silo, toda ker ni bila vajena hoje, se je oprijemala plota.

»Lepo naravnost v solnce poglej!«

Deklica je pogledala naravnost v solnce, in oči so se ji takoj zakalile.

»Teci lepo ravno in vedno naprej!«

Zletela je deklica in se je spočetka celo razveselila: »Konečno, konečno!« in je zaploskala s slabotnimi ročicami. Toda v tem se je spotaknila in je v polnem teku padla in z noskom naravnost v umazano lužo. In neki pameten človek je rekel onim razbojnikom: »Norci, neumneži! Kaj se tako otroke hoditi uči?«

Toda razbojniki so ga postavili lepo ob zid in — pumf!

Ne enkrat so poslej skušali pametni, razsodni, vestni in dobrosrčni ljudje dvigniti nezmožno deklico iz luže, a še vedno se to

Že več mariborskih trgovcev je bilo obsojenih zaradi navijanja cen. Doslej njih imena niso bila objavljena. Ker pa se zdi, da se nekateri trgovci vkljub temu ne ozirajo na predpise in mislijo ljudje, da se proti njim ničesar ne stori, bomo v bližnjih dneh prinesli seznam doslej kaznovanih navijalcev cen v Mariboru.

Odsek za določevanje cen mesta Maribor je sklenil: Takozvane frankfurtarice (hrenovke) se smejo na drobno prodajati največ po K 3.— za 9 dkg težki kos. Cena surovi šunki pri izdelovalcih se določa pro kg na K 38.— ostalemu prekajenemu pa na K 36.— Cena kuhani šunki v nadrobni prodaji na K 60.— pro kg. Ista cena velja tudi za takozvani „Kaiserfleisch.“ Delikatesni trgovci smejo pri vseh vrstah klobas računati pri kg K 2.— več kakor znaša cena v prodaji na debele. Kost (t. z. : Rohrknochen) smejo izdelovalci klobas edino le sami v svojih prodajalnah prodajati ali pa jih oddati na zato določen štant: nikakor jih pa ne smejo prodajati mesarjem. Cena takim kostem v detajlni prodaji se določa na K 4.—, a cena pri prodaji na debele pa na K 3.— pro kg.

Velika gledališka reduta. Danes bo ob polnoči pri gledališki reduti vže na smrt obsojeni pust obešen. Sprevod se zbere ob ¼24 v parterju gledališča in se počasi poda v veliko dvorano, kjer se bo vršila ceremonija. Po končani ceremoniji sledi v gledališču drugi kabaret. Pri večerni blagajni se bodo prodajale vstopnice za kabaret posebej, za ples posebej. Pri sprevodu bo pa moral vsak vidno nositi vstopnico za ples. — Torej danes vsi na pogreb pusta v gledališče.

Slovenska Koroška. Generalni komisariat za tujski promet in turizmo (Turist Office, Ljubljana, Dunajska cesta 18) name-rava izdati za letošnjo sezono obširen ilustriran vodnik po Koroški Sloveniji. Vsa društva, javne korporacije, rodoljubi in predvsem fotografi-amaterji se naprošajo, da blagovolijo prepustiti uradu negative, klišeje, skice itd., bosta vsebina in lice vodnika tem popolnejša in ličnejša. Izposojeni material se bo po uporabi vrnil.

Heimwehrovci se vračajo. Dne 8. t. m. se je vrnilo iz Avstrije v Velikovec okoli 30 ljudi, ki so služili v Avstriji pri »Heimwehru«. Vsi so izjavili, da ni več mogoče izhajati v Avstriji; poleg tega pa so tudi grdo ravnali z njimi ter jih silili k najtežjemu delu. Tako se vračajo izgubljeni sinovi.

Brezplačna oskrba za dijake v državnih bolnišnicah. Ministrstvo za narodno zdravje je izdalo naredbo s katero se dovoljuje dijakom državnih šol brezplačna oskrba, oziroma po znižani taksi, v vseh državnih bolnišnicah.

nekako ne posreči: vstane, napravi dva tri korake in spet zleti z noskom v drugo lužo. Toda to ni nič hudega — morebiti jo bodo le spravili na suha tla in ji bodo pokazali pošteno, ravno in varno pot k novemu mlademu, radostnemu življenju, k delu in slavi.

Zakaj hodite v kino?

Uredništvo »Nar. Listov« je razpisalo javno vprašanje na svoje čitatelje, zakaj obiskujejo kino. Uspeh tega vprašanja je bil prav zanimiv: uredništvo je dobilo 4000 odgovorov. Ni mala stvar: prečitati 4000 pisem od vseh različnih rok in strok. Treba je bilo delo izročiti posebnemu poročevalcu, ki je sestavil pregled vseh odgovorov. 75% odgovorov je bilo moških in 25% ženskih. Najbolj obiskujejo kino mladi ljudje od 15—20 let in 28—30 let. Nekateri hodijo v kino dnevno (8%), drugi trikrat na teden (17%), nekateri enkrat na teden (30%), drugi parkrat na mesec. Večinoma hodijo ljudje v kino za zabavo, drugim ugajajo prirodne stvari, tretje zanima tehnika. Velika večina se je izrazila za ameriške filme, češ, da ti filmi kažejo odločnost, zdravje in niso zaljubljeni in kravi, dočim so nemški filmi preveč sentiment-

O neki deklici.

(Rusko spisal Osip Dimov).

Nekoč je živela neka deklica. To je bilo v bogati, strogi hiši, kjer je bilo mnogo ljudi in mnogo služabnikov. Deklica ni smela storiti niti koraka brez pesterne.

In vsi so vedno govorili in pravili deklici:

»Saj imaš slabe in bolehe nožice! Kaj bi hodila! Rajše sedi pri miru.«

Vozili so jo v posebnem vozičku za to določeni lakaji in so vestno pazili, da je bila vedno v senci. In so ji rekli:

»Močna svetloba je očem škodljiva. Oči bi te bolele.«

Razven »Bože carja hrani« in »Slava Tebi o Gospod« niso pustili varuhi in vzgojitelji nobene pesmi do njenih ušes.

»Druge pesmi vse slabo uplivajo na posluš, so rekli.

Tu in tam je ta strogi režim deklici začel že presedati in se je začela kremžiti:

»Dolgočasim se! Rada bi se malo preletela in se poigrala s sosedovimi otroki.«

Toda v takem slučaju so ji takoj strogo zažugali s prstom in celo šibo so ji pokazali.

»A to bi rada imela! Kaj še!«

Ne vem, kako dolgo je to trajalo, ampak

Povest o žabi. Najnovejši rimski brezlični brzojav trobi v svet mogočno vest. V Rimu so se vsedli k mizi mogočni statisti ter seštelili na prste, da šteje prebivalstvo Nove Italije 45 milijonov duš. Noben narod na svetu se o svojem številu ne hvali tako bedasto kakor italijanski. Pred vojno je štela Italija 33 milijonov, z novimi pokrajinami je pridobila kvečjemu 2 milijona, kar bi znašalo skupaj 35 milijonov. Lahki pa so si 10 milijonov kar pripisali, pardon, morda so pa iznašli tovarno, kjer fabricirajo — Italijane? Namen najnovejše depeše je prozoren, natvezli bi radi svetu na predvečer rešitve jadranskega vprašanja — kako so mogočni. To je povest o žabi, ki se je napihovala. . .

Otvoritev novega dravskega mosta pri Velikovcu. Dne 15. t. m. se je vršila slovesna otvoritev novega dravskega mostu pri Velikovcu, katerega je zgradila naša država na mestu nekdanjega starega, katerega so Nemci na zadnjem umiku lansko leto podrli. Most je za promet med severno in južno strano Drave velikanskega pomena, pa tudi kot zgradba krasno delo naše arhitekture.

Naše donavsko brodovje. Naša država je dobila v svojo posest vse one parnike in vlačilce na Donavi, ki so se nahajali v jugoslovenski oblasti 13. novembra 1918. Tako ostane v naši posesti 80 donavskih parnikov in okoli 700 vlačilcev.

Narodna čitalnica v Ptujju vabi vse svoje člane, da se redno udeležujejo čitalniških večerov, ki se vršijo vsako sredo ob osmih zvečer. Namen večerov je gojiti družabnost in složnost za skupno narodno delo.

Nadaljna omejitev tovornega prometa. Obratno vodstvo južne železnice v Ljubljani sporoča, da je vsako nakladanje civilnega tovornega prometa za Bosanski Brod začasno ustavljeno. Prevozna dovoljenja so neveljavna.

Dobrodelna prireditev v Svečini. Dne 11. t. m. se je vršila v Svečini pri Gornji sv. Kungoti dobrodelna veselica s srečolovom, katere čisti dobiček je bil namenjen za nabavo šolskih potrebščin ubožni šolski mladini. Veselica je uspela nad vse pričakovanje sijajno. Čisti dobiček znaša 1064 K. Zahvala za uspeh gre v prvi vrsti g. Smonigu in gđnam učiteljicam, posebno gđni Marici Roth, ki je na srečolovu dobljeno perlico dala na licitacijo, kar je povišalo čisti dobiček za 610 K. Prireditev je vredna posnemanja.

Ljubitelji šaha se vabijo, da pridejo v petek 20. t. m. ob 20. uri (8. zvečer) na sestanek v »Veliko kavarno« (Theresienhof) v damski salon, da se pogovorimo o šahistovskem klubu in turnirju, ki ga priredimo v Mariboru. Pridite vsi, tudi tisti, ki še niste člani kluba. Odbor.

talni, italijanski pa prekrvavi. Pri tem so se pokazala tudi različna mnenja glede znanih svetovnih filmov. Rdeči as je dobil 14 odstotkov moških glasov, Liberton 12 odstotkov, Bekovo oko 8 odstotkov, Tat Dolgan 7 odstotkov, Tarzano med opicami 6 odstotkov, Nevesta solnce 4 odstotke. Ženske so glasovale malo drugače: Tat Dolgan je dobil 20 odstotkov, Rdeči as pa samo 11 odstotkov. Isto velja glede junakov. Največ glasov je dobil Amerikanec Eddy Polo (18 odstotkov ženskih in 20 odstotkov moških). Za njim sta dobili največ glasov ameriški igralci Pearl Whitova in Mary Walcampova. Starejše žene so bolj zaljubljene v Psyandra in Tokraesa; poleg njih so dobili priznanje: komik Billy West, Mia May in Henny Porten. V splošnem se vidi, da ima kino svoje častilce, da pa vsak priznava, le njegove zunanje vrednosti. Svoj čas se je mnogo pisalo o škodljivih posledicah kina. Danes so te nevarnosti deloma odpravljene. Gledališka umetnost vsled tega ni trpela, pač pa morala: danes vsak prizna, da kino ne nadomesti gledališča in da je to le nadomestilo za nekdanje potujoče »komedije« in uspeh novih iznajdb, ki gredo preko sveta.

Izdaja usnja. Vsled pomanjkanja surovih kož in vsled dejstva, da potrebuje predelava surovih kož v usnje šest mesecev, je prisiljen mestni magistrat izdajo usnja omejiti na tretjino. Račdi tega se naprošajo tudi železničarski predstojniki, ki imajo pravico izdajati podrejene mu osobju tozadevne nakaznice, naj do prihodnje odredbe izdajajo le eno tretjino običajnih nakazil.

Izdaja krušnih kart. Krušne karte se bodo izdajale odslej samo ob sredah, četrtkih in petkih in to vsakokrat samo trintridesetim strankam in ne več 100, kakor doslej.

Za lovce. Dne 21. t. m. se vrši ob 19. uri (7 zvečer) v zadnji sobi hotela »Union« ustanovno posvetovanje podružnice »Slovenkega lovskega društva, Maribor«. Lovci in prijatelji lova se naprošajo, da se posvetovanja v obilnem številu udeležijo.

Prof. Cotič.

Malomarnost. V soboto popoldan se je v Grajski ulici splašil pred nekim avtomobilom konj, katerega je pustil kočijaž samega z vozom na cesti, sam pa je šel v trgovino. Konj se je najprej začel vspenjati, potem pa zdirjal proti hotelu »Union«. Pri tem pa je zavozil tako na stran, da se mu je voz zadel v vrata neke trgovine ter jih razdrobil, kar pa se je zgodilo na srečo, kajti konj je vsled sunka obstal ter se je tako nekemu pasantu posrečilo, da ga je prijel za uздо. Nastala bi bila lahko velika nesreča in to vse po malomarnosti kočijaža, ki je pustil proti predpisom konja samega na cesti.

Velika železniška nesreča. 13. t. m. sta pred postajo na Opčinah trčila dva tovorna vlaka ter se skoraj popolnoma razbila. Obe lokomotive ste uničeni, vagoni so bili prevrnjeni dva do tri tire daleč blago raztreseno in deloma uničeno. Koliko je bilo človeških žrtev, še ni znano.

Poskušen atentat? Iz Beograda poročajo, da je policija v Topoli našla na železniški postaji 14 kg težko granato, v bližini pa večje število vojaških pušk in streliva. Policija je aretirala zlikovce.

Strašen zločin mladega dijaka v Ljubljani. V soboto je izvršil neki dijak ljubljanskega učiteljskega strašen zločin. Zvabil je svojega prijatelja Budino, dijaka druge državne realne gimnazije, rodod iz Banjeluke na Golovec s pretvezo, da bosta tam našla »punce«. Ko sta bila na Golovcu, je potegnil učiteljski iz žepa slaščice ter jih ponudil Budinu, ki jih je res pojedel. Kmalu na to pa je začutil, da mu postaja slabo in ko sta dospela do Hradeckega vasi, se je nenadoma zgrudil na tla. Učiteljski ga je pustil ležati ter je pobegnil. Budino je našel potem vero učitelj Mihael Opeka ter obvestil potem rešilno postajo. Budin je živel še toliko časa, da je povedal, kaj se je zgodilo, nakar je med groznimi mukami umrl. Aretiran učitelj je priznal, da je Budina namenoma zastrupil ter tako nameraval priti do njegovega denarja. Budin je imel namreč pri sebi 95 dolarjev, 1200 jugoslovenskih in 500 čehoslovških kron. Zastrupil ga je s strihninom, katerega je dobil od nekega mehanika. Mladi zločinec je silno veliko čital različne »šuntromane« in detektivske zgodbe, kar je najbrž uplivalo nanj ter ga privedlo do tega, da se je lotil tako groznega zločina. Zločinec se nahaja v preiskovalnem zaporu.

Vitrijol za vinogradništvo je ponudila neka angleška tvrdka naši državi. Vrše se pogajanja za nakup 100 vagonov vitrijola.

Lična družba. Z ozirom na to notico nam je poslal g. notar Franc Stupica pri Sv. Lenartu sledeči popravek, ki ga priobčujemo: Ni res, da sem se te dni vozil v družbi sodnega oficijala Jurija Šileca in enega tukajšnjih trgovcev v Cmurek na tihotapski sprehod in da je finančna straža te tiče prestregla ter jim odvzela za 6000 K blaga. Res pa je, da sem bil dne 18. I. 1920 v Cmureku s svojo soprogo in z. g. Šilecom po uradnih opravilih, da nemška finančna straža ni odvzela za 6000 K blaga nam, marveč dne 19. I. 1920 Adolfu Dimnik, peku pri Sv. Lenartu, s katerim se nisem vozil in s katerim nimam nikake zveze.

Zadnje vesti.

Seja narodnega predstavništva.

LDU Beograd, 16. februarja. Po trimesečnem presledku se je včeraj vršila seja začasnega narodnega predstavništva, kateri je prisostovalo skupno le 39 poslancev, pripadajočih bolj opoziciji ko vladnim skupinam. Po otvoritvi 69. seje in običajnih formalnostih je predsednik javil, da je vlada dala ostavko, ki je bila sprejeta. Vsled tega parlament v smislu poslovnika ne more delovati. Ko bo nova vlada sestavljena, bo predsednik sporazumno z novo vlado sklical narodno predstavništvo k seji.

Proces proti varaždinskim upornikom.

LDU Beograd, 16. februarja. Moravsko divizijsko sodišče v Nišu je začelo včeraj obravnavo proti 130 Varaždincem, ki so obtoženi poizkušenege upora proti narodnem edinstvu, pljenja in izgrediv. Proces ba trajal več dni, ker se mora zaslišati okoli 200 prič. Predsednik sodišča je polkovnik Božo Janković.

Izročitev note Holandski.

DKU London, 16. februarja. (Reuterjev urad.) Nota Holandski je bila danes potom posebnega kurirja odposlana in bo izročena v Haagu zunanjemu ministrstvu. Noto bosta izročila holandski vladi skupno francoski in angleški poslanik.

Nova revolucija v Sibiriji.

DKU Moskva, 16. februarja. Glasom poročil z vzhodne fronte je izbruhnili v Vladivostoku, Nikolsku in Blagoveščensku revolucija. Vlado je prevzela začasna revolucionarna vlada, ki je proti intervenciji in za koalicijo s sovjeti. V rokah revolucionarjev se nahaja skoro vse obrežje Tihega oceana. Njihove čete marširajo tudi proti Sabašovsku, kjer se nahaja glavni stan protirevolucionarcev.

Upor poljske divizije v Sibiriji.

DKU Moskva, 16. februarja. Po poročilih iz vzhodne fronte se je poljska divizija v Sibiriji pod poveljstvom generala Janina uprla, pomorila častnike in se pridružila rdeči vojski.

Protiboljševiška zmaga?

DKU Rim, 16. februarja. Po poročilih iz Charbina je protiboljševiški general Kappel predrl fronto rdeče vojske ter zavzel Nižni Udinsk in Irkutsk, pri čemer mu je padel v roke tudi ves ruski zlati zaklad.

Kulturni pregled.

Poljudni list „Zdravje.“ Zdravstveni odsek za Slovenijo in Istro začne v kratkem izdajati ta poljudni zdravstveni list, ki ga urejuje ministrstvo narodnega zdravja v zvezi z Društvom za čuvanje narodnega zdravja v Beogradu. Slovenska izdaja se bo za enkrat tiskala v 5000 izvodih. List izhaja kot mesečnik na 32 straneh in stane na leto 24 kron. Mladina vseh šol, vojaki in člani Društva za čuvanje narodnega zdravja v Sloveniji, kojega ustanovni občni zbor se je v kratkem vršil, dobivali bodo list za polovično ceno. List je nekaj poloficijelni organ ministrstva narodnega zdravja in bo občinstvo seznanjal s pravci zdravstvene politike v naši državi. Razven tega pa bo prinašal poljudne članke iz vseh strok zdravstva na pr. kako se čuvamo nalezljivih bolezni, kako naj postopamo pri posameznih obolenjih, kako je streči bolnikom, kako je negovati dojenčce in otroke itd. Vsakdo bo našel v listu koristno gradivo. Radi tega naj bi se list čim najbolj razširil v slovenski javnosti. Vsaka rodbina bi si ga morala naročiti, vsaka mati ga čitati; posebne važnosti je list sa šole, delavske in strokovne organizacije ter razne knjižnice. Naroča se ga pri Zdravstvenem odseku za Slovenijo in Istro v Ljubljani. Prva številka ki v kratkem izide, bo tudi v slovenskih knjigarnah na ogled.

Razne vesti.

Brezposelnost na Dunaju. Brezposelnost na Dunaju je v kljub vsem naporom še vedno velikanska. Točasnno znaša število brezposelnih na Dunaju 56.000. Podpore, ki jih mora izdajati vlada tem ljudem so silno breme za že itak skrajno težek finančni položaj skrahirane Avstrije.

Madžari nastavlajo nove rablje. Boljševiški strahovladi so sledili na Madžarskem reakcionarni klerikalni krvniki. Njihove smrtne obsodbe so vzbudile po celi Evropi ogorčenje,

tako, da je morala celo pariška mirovna konferenca poseči vmes. Toda krščanski socialisti v Budimpešti so, mesto da bi omilili smrtne obsodbe, sprejeli na predlog justičnega ministra dr. Berczyja v službo še dva nova rablja. Za razpisani mesti se je, kakor poročajo, oglasilo silno veliko prosilcev.

Okraden mrtvec. V Braniču pri Pragi so pokopali premožnega sina, katerega so oblekli v čisto novo nad 10.000 K vredno obleko. Grobokop Edvard Wachsmann, 20 let star, pa si je zaželel te obleke. Čez par dni si je postavil nekega pokopališkega delavca na stražo, odkopal krsto, slekel mrtvemu obleko ter si jo dal pri nekem krojaču predelati. Čez nekaj časa pa ga je bilo groza te mrtvaške obleke in hotel jo je prodati. Tu pa je hotel tudi oni delavec, ki je stal na straži imeti svoj del, ker mu pa grobokop ni hotel nič dati ga je ovadil kupcu, kupec pa sodniji, ki ga je obsodila na dva meseca težke ječe.

Izdaja: Tiskovna zadruga.

Odgovorni urednik: Fr. Voglar.

Tiska „Mariborska tiskarna“, Maribor.

Mala oznanila.

Krasen kožuh, redke nenavadne vrste, uporaben za gospode in za dame, se proda. Vila Weinzehtel, Bistrica ob Dravi.

Moška suknja, temno-plava, blago v mirnem času kupljeno in spodnja suknja za gospode se proda. Kernstockova ul. 1-II, vrata 3 pri Meljskem dvoru.

Rezan in okrogel les

tramove — drva — oglje — kupuje vsako množino

„DRAVA“, lesna trgovska in industrijska družba z o. z. MARIBOR.

Javna dražba.

Dne 18. februarja 1920 ob 10. uri se proda licitacijskim potom velika množina sodov in škafov od sira, masti, marmelade in zelja, steklenic za pivo, balonskih in drugih steklenic, v skladišču „Lagerhaus“ vojaškega oskrbovališča na južnem kolodvoru v Kriehuberjevi ulici št. 31.

JAJCA

ima vsaki dan za oddati Anton Tonejc & drug, Mlinska ulica 23. 2-2

Restavracija in hotel
pri „Zamorcu“
(hotel „Mohr“), Maribor

Izborna pristna vina. — Lepe tujske sobe.
— Najboljša jedila. — Klubova soba. —
Prostori vrt.

Za obilen obisk se priporočata
Franc in Pavla Jančer.

Raznašalci časopisov

invalidi, dobe lep zaslužek. Zglese naj se v upravnistvu „Mariborskega delavca“.

Mariborska tiskarna

d. d.

(lastnica tiskarn Kralik in Rabič)

priporoča

vsakovrstne tiskovine, vizitnice, programe, lepake, letake, vabila itd. itd.

Kljub jako zvišanim cenam pri delavskih mezdah, se cene za izdelke niso razmeroma tako zvišale.